

המפתח להצלחה

יפתח לא אהב ללמוד. אז מה? יש עוד ילדים שאינם אוהבים ללמוד, אבל יפתח לא אהב עוד משהו- לקבל ציונים גרועים.

בכל פעם שחילקו מבחנים בדוקים בכיתה, היה יפתח לוקח במהירות את המבחן מידי המורה, מקפל ומכניס לכיס.

"כמה קיבלת?" היו שואלים החברים.

"לא אכפת לכם!" היה עונה בזעף, "ובעצם, לא אכפת גם לי."

בצלצול להפסקה היה יפתח חוטף את הכדור ורץ איתו החוצה. ושם- במגרש- יפתח, כמובן, על הגובה! הכל שכחו את הציון שקיבל במבחן, והכל סיפרו רק על הגולים הנהדרים, שהצליח להבקיע לשער.

"כדורגל, כדורגל! כל היום רק כדורגל" אמא כועסת, "ומה יהיה על הלימודים?", אבל יפתח ממשיך בשלו, כדורגל וחושב" איך אפשר להצליח במבחנים? איך אפשר להצליח בלימודים? חבל שאין לי פטנט.

יום אחד שמע יפתח את אחותו דורית משוחחת בטלפון עם סבתא: "אל תשכחי להדליק נרות, סבתא... כן... ביום שלישי, בעשר בדיוק." יפתח התפלא: ביום שלישי בשעה עשר? מה פתאום מדליקים נרות באמצע השבוע? הרי זאת קבלת שבת!

"נרות? מה פתאום נרות?" שאל את אחותו.

דורית הסמיקה קצת: "אה... סתם..."

"טוב, אספר לך", אמרה דורית, "אבל שלא תעז לגלות את הסוד הזה לחברות שלי". אחרי שיפתח הבטיח לה, היא סיפרה לו, שיש לה ולסבתא הסכם: לפני כל מבחן סבתא מדליקה נרות ומתפללת. ושסבתא עושה זאת- היא מצליחה במבחן.

איזה רעיון! יפתח היה מאושר. הוא גילה את המפתח להצליח במבחנים! עד מהרה באה לידי ההזדמנות לנסות את הפטנט.

"התלמידים", הודיעה המורה, "בשבוע הבא יהיה לכם מבחן בתנ"ך על ספר שמות". כל התלמידים התרגשו ועשו תוכניות איך ללמוד ומתי, כדי להספיק ורק יפתח לא היה מודאג.

"נו, יפתח, מתי תתכונן למבחן?" הייתה אמא שואלת יום יום. יפתח היה עונה: "יהיה בסדר, אמא, אל תדאגי!" ויורד לשחק כדורגל.

בערב המבחן צלצל יפתח לסבתא וביקש: "סבתא, הדליקי מחר נרות בשבילי". "טוב" צחקה סבתא, "יש לך מבחן מחר?"

"כן, בשעה תשע". סבתא הבטיחה לדייק.

למחרת בשעה תשע חילקה המורה שאלונים, יפתח ישב, העט בידו. הוא קרא את השאלה הראשונה- והנה... לא ידע דבר! הוא זכר, אמנם, במעורפל משהו על משה ואהרון, משהו שלמדו מזמן בכתה, אבל את הפרטים לא זכר, ובכלל לא ידע איך להתחיל את התשובה. אחר כך קרא את השאלות הבאות, גם עליהן לא ידע לענות. איך זה יכול להיות? אולי סבתא

שכחה? אולי סבתא לא דייקה? לבסוף הוא הגיש למורה דף ריק ויצא מן הכיתה, עצוב מאוד.

בבית צלצל לסבתא: "הדלקת נרות?" שאל אותה.

"כן, יפתח", אמרה, "בדיוק בתשע."

"אז למה לא ידעתי שום תשובה?" יפתח כמעט בכה.

"למדת?" שאלה סבתא.

"לא", ענה.

"אוי ואבוי" אמרה סבתא, "דורית סיפרה לך, כנראה רק חצי מהפטנט. חצי ראשון הוא שצריך להתכונן למבחן, החצי השני הוא שאני מדליקה נרות ומתפללת, שהנכד שלי יזכור ולא ישכח מה שלמד."

שמע יפתח את דברי סבתא ואמר בליבו: "זה לא כל כך מוצא חן בעיני. אבל יום אחד אצטרך לנסות את הפטנט השלם..."